

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
เรื่อง การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง  
ของผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๐๔/๔๖๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบงบการเงินประจำงวด ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ของเทศบาลเมืองกระทุ อำเภอกะทุ จังหวัดภูเก็ต มีข้อสังเกตเรื่องการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนรายเดือนสำหรับ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ เพียงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปรากฏว่าได้มีการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งของรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ อัตราเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า การที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดภูเก็ต ออกประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ เป็นตำแหน่งบริหารระดับกลาง อัตราเงินประจำตำแหน่ง ๕,๖๐๐ บาท นั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลที่เกินไปจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เป็นอยู่ และขัดกับหลักเกณฑ์ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งทำให้การเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งให้แก่รองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ ในตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง อัตรา ๕,๖๐๐ บาท ของเทศบาลเมืองกระทุ ไม่น่าจะถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งของรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ ดังกล่าว จึงขอหารือว่า

๑. ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดภูเก็ตดังกล่าว ขัดต่อพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดภูเก็ตดังกล่าว กำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางแล้ว การจะได้รับเงินประจำตำแหน่งยังต้องนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาพิจารณาด้วยหรือไม่ อย่างไร

ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ตผ ๐๐๐๔/๐๕๑๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยสำนักงาน ก.ท. ได้ตอบข้อหารือกรณีการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนรายเดือนตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ ของเทศบาลเมืองชุมพร โดยเห็นชอบตามประกาศ ก.ท.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ที่กำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ เป็นตำแหน่ง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเภทบริหารระดับกลางเทียบได้กับข้าราชการพลเรือน ระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองหรือมีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นตำแหน่งบริหารระดับกลาง ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนรายเดือนเท่ากับเงินประจำตำแหน่งตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และหนังสือสำนักงาน ก.จ.ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ อีกทั้งยังเห็นชอบให้แจ้งเวียน ก.ท.จ. ทุกแห่งเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันนั้น เป็นประเด็นเดียวกับข้อหารือเดิม จึงทำให้ระดับของข้อหารือได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เป็นเพียงเฉพาะกรณีมาเป็นเรื่องของหลักการภายใต้ประเด็นของข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงขอหารือดังต่อไปนี้

๑. การที่ ก.ท. มีมติเห็นชอบตามประกาศ ก.ท.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ที่กำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ เป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางเทียบได้กับข้าราชการพลเรือน ระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองหรือมีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ทำให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนรายเดือนเท่ากับเงินประจำตำแหน่งตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ นั้น ขัดต่อพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อประกาศของ ก.ท.จ. ที่ ก.ท. เห็นชอบในการกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางแล้ว การจะได้รับเงินประจำตำแหน่งยังต้องนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาพิจารณาด้วยหรือไม่ อย่างไร

**คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒)** ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

**ประเด็นที่หนึ่ง** เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๑<sup>๑</sup> ได้บัญญัติให้รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อเป็นการประกันความเป็นอิสระตามบทบัญญัติดังกล่าว

<sup>๑</sup> มาตรา ๒๘๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๒๘๓<sup>๒</sup> ได้บัญญัติรับรองให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มาตรา ๒๘๘<sup>๓</sup> ได้บัญญัติให้มีกฎหมายและจะต้องมีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรฐานสอดคล้องกันและเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายตามหลักการดังกล่าวนี้ได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยในมาตรา ๓๐<sup>๔</sup> แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลของพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ และเฉพาะในส่วนของการบริหารงานบุคคลในเทศบาลนั้น มาตรา ๒๔<sup>๕</sup> แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันก็ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน

---

<sup>๒</sup> มาตรา ๒๘๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๓</sup> มาตรา ๒๘๘ การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น โดยการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีมาตรฐานสอดคล้องกัน และอาจได้รับการพัฒนาร่วมกันหรือสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นก่อน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีองค์กรพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างระบบคุ้มครองคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงานบุคคล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

<sup>๔</sup> มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลของพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมและสามารถรองรับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นได้ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเรียกโดยย่อว่า “ก.ถ.” ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๕</sup> มาตรา ๒๔ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละแห่งเป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

การที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้อำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๑)<sup>๖</sup> แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อกำหนดมาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยในข้อ ๕<sup>๗</sup> แห่งประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ได้กำหนดให้การกำหนดมาตรฐานของตำแหน่งและอัตราตำแหน่ง จะต้องคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.พ. กำหนด โดยให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด ซึ่งในส่วนของการบริหารงานบุคคลของเทศบาลนั้น คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในฐานะที่เป็นองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลในเทศบาล ได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยกำหนดไว้ในข้อ ๒<sup>๘</sup> ให้ตำแหน่งพนักงานเทศบาลตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด และต่อมาคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓)<sup>๙</sup> ประกอบกับ

<sup>๖</sup> มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมตลอดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๗</sup> ข้อ ๕ การกำหนดมาตรฐานของตำแหน่งและอัตราตำแหน่ง ให้จำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกัน โดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกันและระดับเดียวกัน โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน ความก้าวหน้าในสายงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีขนาดแตกต่างกันด้วย โดยมาตรฐานดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด

<sup>๘</sup> ข้อ ๒ ตำแหน่งพนักงานเทศบาล มี ๓ ประเภท ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๙</sup> มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด<sup>๑๐</sup> แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และ  
ข้อ ๑ วรรคสอง<sup>๑๑</sup> แห่งประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ  
อัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยเห็นว่าตำแหน่ง  
รองปลัดเทศบาลนั้นมีลักษณะหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน คุณภาพและความยากของงาน  
เทียบได้ไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการระดับกองของข้าราชการพลเรือน อีกทั้งโดยปกติผู้ดำรงตำแหน่ง  
ดังกล่าวจะต้องผ่านการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกองมาแล้ว และได้ออกประกาศ  
กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง ลงวันที่ ๗  
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่เป็นรองปลัดเทศบาล เป็น  
ตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง จึงเป็นการกำหนดโครงสร้างตำแหน่งของพนักงานเทศบาล  
เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานและหน้าที่และเป็นไปตามสภาพของการบริหารงานบุคคลในองค์กร  
ปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลนั้น

สำหรับมาตรา ๔<sup>๑๒</sup> แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของ  
ข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ได้กำหนดตำแหน่งของ  
ข้าราชการพลเรือนที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับกลาง อันเป็นกรณีที่  
ก.พ. ได้พิจารณาจากลักษณะงานและหน้าที่ของข้าราชการพลเรือนสามัญ จึงเป็นกรณีที่โดยเฉพาะ  
สำหรับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้น เมื่อกรณีนี้คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล  
ได้ออกประกาศกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหาร  
ระดับกลาง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาลทุก  
แห่งเป็นการเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานและหน้าที่ของเทศบาลตามความเหมาะสมและ  
ความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองความเป็นอิสระไว้  
การที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลได้ออกประกาศดังกล่าวโดยกำหนดให้ตำแหน่งรอง  
ปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง จึงไม่เป็นการขัดกับมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการ  
ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘

<sup>๑๐</sup> มาตรา ๒๔ ๑๑ ๑๒

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา  
๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้  
โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าว เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือ  
คณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี

<sup>๑๑</sup> ข้อ ๑ ๑๒

การกำหนดตำแหน่งของพนักงานเทศบาลให้คำนึงถึงลักษณะหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน  
คุณภาพและความยากของงาน และค่าใช้จ่ายของเทศบาล หรือค่าใช้จ่ายของรัฐในหมวดเงินอุดหนุน โดยการกำหนดตำแหน่ง  
ดังกล่าวต้องเทียบได้ในมาตรฐานเดียวกันกับข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการครูหรือข้าราชการอื่น แล้วแต่กรณี

<sup>๑๒</sup> มาตรา ๔ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง ประเภทบริหาร  
ระดับกลาง ได้แก่ ตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ตรวจราชการระดับกรม
- (๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด
- (๓) หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองหรือมีฐานะเทียบกอง
- (๔) หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองตามที่ ก.พ.

**ประเด็นที่สอง** เห็นว่า ข้อ ๖<sup>๓๓</sup> แห่งประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ได้กำหนดให้อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับโดยอนุโลม ก็โดยวัตถุประสงค์ที่จะให้นำอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งในประเภทต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาอนุโลมใช้บังคับกับตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะงานและหน้าที่ในตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับสภาพของการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเท่านั้น โดยมีได้มุ่งหมายที่จะให้นำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๔<sup>๓๔</sup> แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่เป็นกรณีที่ ก.พ. ได้กำหนดโดยพิจารณาจากลักษณะงานและหน้าที่ซึ่งเป็นกรณีเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

เมื่อกรณีนี้คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลได้มีประกาศกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งบริหารระดับกลาง และเป็นตำแหน่งประเภทที่มีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ การได้รับเงินประจำตำแหน่งของรองปลัดเทศบาลดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นกรณีเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาพิจารณาด้วยแต่อย่างใด

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา

(นายอัคร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๔

---

<sup>๓๓</sup> ข้อ ๖ การจัดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ให้คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณภาพปริมาณและความยากง่ายของงานในแต่ละตำแหน่ง ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

<sup>๓๔</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๒, ข้างต้น